Utorak, 14.06.2011.g.

Jučer sam se ispovijedao za vrijeme mise u kapeli Svetoga Duha. I opet, kao i kod svake ispovjedi, ispovijedao sam Gospodinu grijeh oholosti. I još neke grijehe. I rekao mi je svećenik, koji me ispovijedao, da one grijehe koje smo ispovjedili prije, više ne trebamo ispovjediti. Jer smo nakon svake ispovijedi KAO NANOVO ROĐENI, BEZ GRIJEHA. JER SMO IH SVE PRE DALI
GOSPODINU.
JASNO,
AKO
SMO
SE
ISKRENO
ISPOVIJEDILI.

Da, istina je to. No, grijeh oholosti, zli duh koji nas njime napastuje, znam često činiti. I to ne toliko riječima koliko mislima. A ONDA TO ZNA PRIJEĆI U SUĐENJE. Često se uhvatim u svojim mislima, kada razmišljam o nekim ljudima iz svoje okoline,
ili kada vidim neke ljude u crkvi, kako su oni ovakvi ili onakvi, slabi u vjeri ili nepostojani ili čak nevjerni, i kako tako idu u svoju propast. A sa sobom sa u tim trenucima zadovoljan jer sam drugačiji. I često je sve to i istina.
ALI,

ZNAM
JA
TOG
ZLOG
DUHA
OHOLOSTI.
OSJETIM
JA
NJEGA.
ZALJULJA
ON
MENE
KROZ
ISTINU
PA
ME
ONDA
POKUŠAVA
ODVUČI
U
OHOLOST.
ILI
ČAK
LICEMJERJE.
PA
DA
ONDA
POSTANEM
SUDAC
A
TO
MOŽE
BITI
SAMO
GOSPODIN.
BORIM
SE
JA
ŽESTOKO
S
NJIM.
A
POMAŽE
MI
I
MOJ

ANĐEO
ČUVAR.
OSJETIM
JA
TO.

No, taj zli duh oholosti i licemjerja kao da je dio naše ljudske psihe. Ili je toliko lukav da ga mi mnogi teško prepoznajemo. Pa i mene, koji ga prepoznam, često me prevari. Pa makar na trenutak. I znam da likuje u tim trenucima. A ja mu samo kažem da neka se malo veseli, neće dugo.

I ta moja borba sa grijehom oholosti, pogotovo KRŠĆANSKE OHOLOSTI, dovela me do toga da sam počeo spoznavati
RAZNOLIKOST
I
JEDINSTVENOST
SVAKOG
OD
NAS
LJUDI.
U
NAŠIM
DUŠAMA
I

TIJELIMA.
Sve više mi postaje je jasan smisao jedne zahvale, koju svako jutro izmolim
BOGU
OCU:
"
HVALA
TI
OČE
ŠTO
SAM
JEDINSTVEN
U
TVOJIM
OČIMA,
ŠTO
SAM
KAO
ZJENICA
TVOGA
OKA."

Svi smo mi JEDINSTVENI U BOŽJIM OČIMA. I SVI SMO MI KAO ZJENICE BOŽJEG OKA.

Svatko od nas ima svoj životni put kojega mu je već davno odredio Gospodin. ŽIVOTNI PUT K

OJI
SE
SASTOJI
OD
OVOG
ŽIVOTA
NA
ZEMLJI
I
ONOG
ŽIVOTA
POSLIJE
NAŠE
ZEMALJSKE
SMRTI.
NEČIJA
IMENA
I
NJIHOVI
ŽIVOTNI
PUTI
ZAPISANI
SU
KNJIZI
ŽIVOTA
A
NEKI
NISU.
I
ZNA
SE
KAKO
ĆE
BITI
S
ONIMA
KOJI
NISU
ZAPISANI
U
KNJIZI
ŽIVOTA.

Tako onaj koji ne vjeruje u Gospodina ima svoj životni put. Tko sam ja da se osjećam bolje i nadmoćnije od njega? Možda taj čovjek živi poštenije i istinitije od mene koji idem svaki dan na misu. I možda će se pred kraj svojeg života preobratiti, PRIZNATI GOS
PODINA
ZA
SVOG
SPASITELJA.
ILI
ĆE
TO
UČINITI
NA
POSLJEDNJEM
SUDU
PO
BOŽJEM
MILOSRĐU.
Pa će se spasiti a ja ću možda po svojoj oholosti propasti.

Ili onaj koji je nepostojan u vjeri, ili ne živi po njoj, ili ne svjedoči vjeru. PO ČEMU SAM JA BOLJ
I OD
NJEGA?
Pa kad se samo sjetim svojeg prijašnjeg života. I imao bi mi pravo reći da što sada ja njemu "popujem" a kako sam prije živio.
IMA
ON
SVOJ
ŽIVOTNI
PUT.

KRIVUDAV
I
TEŽAK.
NO,
JEDINO
GOSPODIN
ZNA
DA
LI
JE
NJEGOVO
IME
ZAPISANO
U
KNJIZI
ŽIVOTA.
JA
TO
NE
ZNAM
I
NE
MOGU
SUDITI
I
OSUDITI
GA
OVDJE,
GDJE
JA
S
NJIM
ŽIVIM.

I vidim ljude oko sebe koji se bore s raznim napastima i grijesima. Jednog čovjeka kojega

žestoko napadaju napasti i zli duhovi alkohola, laži, nemira i straha. Bori se on. Kako zna i umije. I ja mu pomažem. I molitvom i savjetom i nekom riječi.
ALI,
NEKAD
JE
MOJ
PRISTUP
TAKAV
DA
KASNIJE
SHVATIM
DA
SAM
SE
DAO
ZAVESTI
OD
ZLOG
DUHA
OHOLOSTI.
U
TIM
TRENUCIMA
U
MOJOJ
POMOĆI
NIJE
BILO
POTPUNE
STRPLJIVOSTI,
PONIZNOSTI
I
LJUBAVI.
TU
SE
TADA
UŠULJALA
I
OHOLOST.
A
AKO
POMOĆ
DRUGOME
NIJE
ISKLJUČIVO
U

LJUBAVI,
STRPLJIVOSTI
I
PONIZNOSTI,
NIJE
DOBRA
POMOĆ.
NEĆE
POSTIĆI
SVOJ
CILJ
NEGO
BI
ČAK
MOGLA
NAPRAVITI
I
ŠTETU.

MA, TEŠKO JE TO U SVAKOM TRENUTKU SVE SPOZNATI. JER JA ŽELIM POMOĆI I SLU
ŽITI
DRUGIMA.
ŽELIM
UVIJEK
UČINITI
ONO
ŠTO
MOGU
I
ŠTO
MISLIM
DA
GOSPODIN
OD
MENE

OČEKUJE.
ALI,
TANKA
JE
PONEKAD
GRANICA
IZMEĐU
DOBRA
I
ZLA.
IZMEĐU
DOBRIH
DJELA
I
ZLIH
DJELA.
ZLO
JU
ČINI
TAKVOM.

Zato se moram paziti da probam uvijek spoznati što je po dobrom a što je po zlu. ZNAM DA JE
LJUBAV
UVIJEK
PO
ISTINI
I
U
ISTINI.
I
AKO
NEŠTO
ČINIM
U
LJUBAVI

I
S
LJUBAVLJU,
NE
MOGU
POGRIJEŠITI.

I vidjeti kakvi su plodovi mojeg djelovanja. Jer nekad iz moje dobre namjere izađu loši plodovi. T
ADA
JE
MOJA
NAMJERA
BILA
BEZ
LJUBAVI
U
NJOJ
ILI
JE
BILO
MALO
LJUBAVI.

GOSPODINE, TI ZNAŠ DA ŽELIM SLUŽITI DRUGIMA, POMAGATI IM. DA UČINIM ONO ŠT

O
MOGU.
DAJ
MI
LJUBAVI,
MUDROSTI
I
PROVIDNOSTI
DA
UVIJEK
TO
ČINIM
IZ
LJUBAVI,
U
PONIZNOSTI
I
STRPLJIVOSTI.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.